

tergivelse og henstand, da disse områder i særlig grad kan medvirke til betydelige rationaliseringer.

I dag er det mest anvendte regelsæt for lønindeholdelse kildeskattelovens § 73, hvorefter der kan lønindeholdes med en procentdel af nettolønnen dog maksimalt 20 pct. Ved pålæg om indeholdelse skal der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. I modsætningertil står lov om inddrivelse af underholdsbidrag, hvor der ikke er fastsat en maksimal indeholdelsesprocent, men hvor den fastsættes således, at der også overlades bidragsyderen det nødvendige til eget og familiens underhold - dvs. på baggrund af en betalingsevnevurdering.

Med henblik på dels at forenkle og dels implementere principperne i kommunalreformaftalen for inddrivelsesarbejdet vil det blive foreslået, at procentsatserne i kildeskatteloven ophæves, således at det i højere grad end i dag bliver muligt at inddrive hos skyldnere der kan - men ikke vil. Det er herudover hensigten, at der skal ske forenklinger af betalingsevnevurderingen - og udgangspunktet for disse vil være Konkursrådets anbefalinger vedr. forenkling af betalingsevnevurderingen i relation til gældssanering, jf. Betænkning nr. 1449 (2004) om gældssanering.

Forslaget vil endvidere lovfæste den praksis, som anvendes i Inddrivelsesenheden og anvendes i Økonomistyrelsen indtil 1. januar 2005, hvorefter afgørelser om lønindeholdelse i videre omfang træffes efter objektive og dermed e-administrerbare kriterier. Det er således hensigten at indføre et regelsæt, som bl.a. fastsætter beløbsgrænser m.v., som er retningsgivende for fastsættelsen af den procentdel af skyldnerens lønindtægt, hvormed lønindeholdelsen skal ske. Reglerne gøres således elektronisk administrerbare, og der sikres en ensartet, gennemsigtig og objektiv sagsbehandling i forhold til borgerne. Reglerne vil på den anden side også sikre, at det er muligt at tage individuelle hensyn, så lønindeholdelsen kan tilpasses den konkrete situation.

Ud over regelharmonisering og -forenkling vil det endvidere skulle vurderes og afgøres, om den restanceinddrivelsesmyndighed under skatteministerens ressort som en del af ToldSkat, som foreslås etableret i nærværende lovforslag, skal udskilles i en selvstændig styrelse under Skatteministeriet. Beslutning skal være truffet senest medio 2006, således at en eventuel justering af de organisatoriske rammer for inddrivelsesopgaven kan være på plads samtidig med idriftsættelsen af det nye IT-system.

Der forestår derfor et betydeligt analyse- og udviklingsarbejde med henblik på udmøntning af de resterende initiativer, der skal sikre en forenklet digitalise-

ret og enhedsorganiseret restanceinddrivelse. Ud over den nævnte regelforenkling og -harmonisering, endelig fastlæggelse af de organisatoriske rammer for inddrivelsesopgaven og IT-udvikling drejer det sig bl.a. om en afklaring af finansieringsformen for den samlede restanceinddrivelsesopgave og dermed restanceinddrivelsesmyndigheden.

Nærværende lovforslag vil derfor blive fulgt op af yderligere lovforslag i dette og et eller flere kommende folketingsår med henblik på at optimere målopfyldelsen for området.

Ved allerede nu at samle den offentlige restanceinddrivelse under én myndighed mindskes både de organisatoriske og systemmæssige risici i forbindelse med de kommende års betydelige udfordringer med etablering af et samlet restancesystem.

Dertil kommer, at en koordineret entydig restanceindsats og en forbedret styring og prioritering af restanceinddrivelsen mod de områder, hvor der er størst sandsynlighed for betalingsevne, forudsætter, at de organisatoriske rammer understøtter en hurtig beslutningsprocedure og stor fleksibilitet i prioriteringen af indsatsområder.

2. Baggrund

Lovforslaget er som nævnt en udmøntning af den del af Aftale om en strukturreform fra juni 2004, indgået mellem regeringspartierne (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, der omhandler inddrivelsesopgaven.

Aftalen har baggrund i følgende:

Rigsrevisionen offentliggjorde i august 2003 "Beretning om statens restanceinddrivelse, 13/02." Heri nævnes det bl.a., at regelgrundlaget på inddrivelsesområdet er unødigt kompliceret, at den IT-mæssige understøttelse er utilstrækkelig, og at der er for mange myndigheder involveret. Rigsrevisionen konkluderer, at undersøgelsen samlet har vist, at det er muligt at effektivisere den offentlige inddrivelse af restancer, og at der bl.a. er behov for bedre koordinering på området.

Samtidig viste en sammenligning med Sverige, at Danmark på inddrivelsesområdet har en væsentlig lavere effektivitet, og det var vurderingen, at Sverige har et enklere lovgrundlag, bedre systemunderstøttelse samt en mere enkel struktur med én inddrivelsesmyndighed - "Kronofogdemyndigheden".

På baggrund heraf blev der igangsat en analyse af de økonomiske konsekvenser af et enklere lovgrundlag, en systemmodernisering og en enklere struktur med én myndighed (enhedsorganisering) af den offentlige restanceinddrivelse.